

Nr 118.

Av herr **Gillström** m. fl., om rätt i vissa fall för värnpliktiga till anstånd i avseende å indrivning av dem påförda skatter.

Enligt Kungl. Maj:ts förordningar nr 810/39 och 988/41 äga vissa skattskyldiga, vilka inkallats till tjänstgöring vid krigsmakten, åtnjuta anstånd i avseende å indrivning av dem påförda skatter till stat och kommun. De lättnader, som sålunda beredas ifrågavarande värnpliktiga, bestå dels i anstånd under två månader efter militärtjänstgöringens slut med erläggandet av under den militära tjänstetiden till betalning förfallna skatter, dels ock befrielse under ett år, räknat från samma tid, från skyldigheten att erlägga s. k. indrivningsavgift å sålunda restförda skattebelopp.

Dessa lättnader gälla till beredskapstjänst inkallade värnpliktiga men icke värnpliktiga, som fullgöra sin ordinarie värnplikt. Genom den hösten 1941 beslutade förlängningen av den ordinarie värnpliktstiden synes emellertid frågan ha kommit i ett nytt läge, vilket särskilt är fallet, då en långvarig extra beredskapstjänstgöring ålägges vederbörande i direkt anslutning till den ordinarie första tjänstgöringen. Detta har skett under 1942, då den ettåriga första tjänstgöringen följdes av sex månaders beredskapstjänst, och det kan på goda grunder antagas komma att ske även under innevarande år.

Åtskilliga värnpliktiga av denna kategori, vilka före inkallelsen på ett hedrande sätt fullgjort sin medborgerliga skatteplikt, ha under den ettåriga första tjänstgöringen varit urståndsatta att erlägga under tjänstgöringsåret förfallande skatter. Nya skatter ha vidare förfallit till betalning under den i omedelbar anslutning följande halvårslånga beredskapstjänsten. När de efter 18 månaders oavbruten militärtjänstgöring återvänt till det civila livet ha de på grund av bestämmelsernas nuvarande begränsning kunnat omedelbart avkrävas restförda skatter från tiden för första tjänstgöringsåret. Exempel finnas, att detta skett genom utmätning av hela den retroaktiva hemortslönen och en större eller mindre del av den första civila avlöningen. Skatter, som förfallit till betalning under den sex månader långa beredskapstiden, ha kommit i efterhand och kunna i vissa fall — då den värnpliktiges utmätningbara civila inkomster äro små och ojämna — komma att anstå så länge att rätten till befrielse från erläggande av indrivningsavgift går förlorad även för dem.

Med hänsyn till de konsekvenser, som i dessa avseenden drabba ifrågavarande värnpliktiga, vilka konsekvenser icke torde varit förutsedda vid ut-

färdandet av gällande bestämmelser, synes det rimligt att nödig ändring vidtages i dessa bestämmelser.

Vi hemställa därför,

att riksdagen må besluta, att här berörda rättighet till anstånd med erläggande av restförd skatt och befrielse från skyldighet att betala s. k. indrivningsavgift skall gälla även sådan skatt, som förfallit till betalning under värnpliktstid som fullgöres enligt värnpliktslagens § 27 i de fall, då denna tjänstgöring i omedelbar anslutning följes av tjänstgöring enligt § 28 i samma lag.

Stockholm den 23 januari 1943.

A. Gillström.

E. Näsström.

H. Sten.
